

der hensyn til, at det ikke kan udelukkes, at der også kan være behov for at give andre myndighed til at regulere færdslen, herunder specielt give anvisninger til de kørende om at standse.

Vedrørende *stk. 3* bemærkes, at reglerne om politiets tegngivning også i dag er fastsat administrativt, jfr. den gældende færdselslovs § 25.

Til § 89.

Stk. 1 er med redaktionelle ændringer i overensstemmelse med den gældende færdselslovs § 57, stk. 5, 1. pkt.

Den foreslåede bemyndigelse i *stk. 2* er ny. Bemyndigelsen vil give mulighed for at sikre, at reguleringen bliver ensartet over hele landet.

Til § 90.

Bestemmelsen i *1. pkt.* svarer til bestemmelsen i den gældende færdselslovs § 57, stk. 2, 1. pkt. Spørgsmålet om, hvorvidt en vej er hovedvej eller ej, er afgørende for den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 3, nr. 3, hvorefter parkering ikke må ske på kørebånen på hovedveje uden for tætte bebygget område. Derimod vil hovedvejsbegrebet ikke umiddelbart have betydning for vigepligtsbestemmelserne, jfr. § 37, stk. 2, i den gældende færdselslov som affattet ved ændringslov nr. 270 af 26. juni 1975 samt § 26 i det tidligere fremsatte lovforslag og bemærkningerne hertil. I de administrative bestemmelser om afmærkning af ubetinget vigepligt er det foreskrevet, at der altid ved afmærkning skal fastsættes ubetinget vigepligt for færdslen, der krydser hovedvej.

Vedrørende bestemmelsen i *2. pkt.* om udlægning af motortrafikveje henvises til bestemmelsen i den gældende færdselslovs § 57, stk. 9. I medfør af denne bestemmelse udlægger justitsministeren i dag motorveje og motortrafikveje. Dette sker under hensyn til, at der gælder særlige regler for disse veje, jfr. således også kapitel 6 i forslaget. Imidlertid vil spørgsmålet om en vejs status som motorvej nødvendigvis skulle afgøres allerede på tidspunktet for vejens planlægning, og en efterfølgende udlægning af vejen som motorvej har for så vidt ingen mening, idet en vej, der er anlagt som motorvej, altid også vil blive udlagt som sådan. Samme ræsonnement medfører, at veje, der er bygget som motortrafikveje, ikke behøver efterfølgende at skulle udlægges som sådanne. På den anden side vil der ikke være noget i vejen for, at en allerede eksisterende vej uden foretagelse af anlægsarbejder udlægges som motortrafikvej, hvorfor der foreslås givet justitsministeren bemyndigelse til at foretage sådanne udlægninger.

Til § 91.

De foreslåede bestemmelser afløser bestemmelserne i den gældende færdselslovs § 57, stk. 3, 4, 6 og 10.

I stk. 1, der svarer til færdselslovens § 57, stk. 3, 1. pkt., foreslås udtrykkeligt nævnt, at det er politiet, der med samtykke fra vejbestyrelsen træffer bestemmelse om etablering af gågader. Dette svarer til forholdene i dag.

Der vil fortsat ikke være noget til hinder for, at der ved beslutning om foranstaltninger efter *stk. 1* også tages hensyn til andet end de færdselsmæssige forhold, f. eks. miljømæssige hensyn.

I stk. 2 reguleres kompetencen mellem vejbestyrelse og politi ved afspærring af offentlig vej. Herefter henlægges kompetencen til politiet, såfremt afspærringen gennemføres ved afmærkning, opsætning af bomme eller på anden lignende måde. Derimod er vejbestyrelsen den kompetente myndighed, såfremt afspærringen gennemføres ved anlægsmæssige foranstaltninger, herunder ved fjernelse af en del af vejen, jfr. § 99 i forslaget.

Bestemmelsen i *stk. 6* afløser de gældende regler i færdselslovens § 57, stk. 10. *I 2. pkt.* foreslås udtrykkeligt nævnt, at en foranstaltning, der ikke er begrænset til en bestemt vejstrækning, kan offentliggøres i en lokal bekendtgørelse.

Til § 92.

Den foreslåede bestemmelse om parkeringsskiver afløser den gældende færdselslovs § 57 a.

Til § 93.

Den foreslåede bemyndigelse svarer til bemyndigelsen i den gældende færdselslovs § 57, stk. 8.

Til § 94.

De foreslåede bestemmelser erstatter den gældende færdselslovs § 58, stk. 1-4.

Under hensyn til, at lovgivningen om vejafmærkning med virkning fra den 1. september 1974 er overført fra ministeren for offentlige arbejder til justitsministeren, er kompetencen i de foreslåede bestemmelser vedrørende afmærkning henlagt til justitsministeren.

Imidlertid har det været forudsat, at mere teknisk betonede spørgsmål vedrørende afmærkning, der har forbindelse med vejbygningsmæssige spørgsmål (vejreglerne), skal forblive under ministeren for offentlige arbejders forretningsområde.

I stk. 2 foreslås en udtrykkelig bestemmelse om, at færdselsreglerne kan fraviges ved afmærkning, jfr. bemærkningerne til § 4, stk. 3, i lovforslaget.